

opusdei.org

Prelatovo sporočilo (19. marec 2026)

Ob prazniku svetega Jožefa prelat Opus Dei spodbuja vernike Dela, naj se duhovno pripravijo na stoletnico s hvaležno mislijo na preteklost in upanja polnim pogledom v prihodnost.

19. Mar. 2026

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Vse je že storjeno in vse je še treba storiti. Te besede, o katerih je

tolikokrat premišljeval sveti Jožefmarija, so naše vodilo, medtem ko hodimo po poti priprave na stoletnico. Vse je že storjeno, ker je Bog našemu očetu navdihnil Delo; vse je še treba storiti, ker nam vedno odpira nova obzorja v zvestobi našemu izvoru.

Danes obhajamo god svetega Jožefa, zavetnika vesoljne Cerkve in Dela. Naš ustanovitelj ga je imenoval »moj oče in gospod« ter se ga spominjal kot »moža stalnega nasmeha in skomiganja z rameni«. Koliko se lahko od njega naučimo! Kot zgled in priprošnjik nam pomaga hoditi skozi življenje, ki ima svoje svetle in temne plati, radosti in bridkosti, ter ohranjati v srcu željo po ljubezni in zvestobi.

Naj vam ob prazniku svetega Jožefa znova spregovorim o stoletnici Dela. 10. junija 2021 sem vam sporočil, da bomo stoletnico obhajali petsto dni,

od 2. oktobra 2028 do 14. februarja 2030, kot izraz edinosti: ženske in moški, laiki in duhovniki. Povedal sem vam tudi, da je bil ustanovljen odbor, katerega naloga je razmisliti o pripravi in organizirati proces zbiranja predlogov, pri čemer smo še enkrat doživeli tisto, kar je tako zelo poudarjal g. Javier: Delo je v naših rokah. Želim se zahvaliti odboru ter vsem za interes in sodelovanje pri tej nalogi.

Kot veste, je bila tema zadnjih regionalnih zborovanj »Na poti do stoletnice«. Ko pomislim na ta resnični zbor glasov iz skoraj sedemdesetih držav, se Bogu zahvaljujem za duha edinosti in zvestobe, ki je temelj nenehne apostolske in duhovne prenove, ki si je želimo v našem življenju, da bi mogli odgovoriti na izzive vsakega zgodovinskega obdobja. Mladi in starejši, člani Dela, sodelavci, prijatelji in mnogi, ki ste v nekem

trenutku svojega življenja pripadali Delu, ste si vzeli čas in razmislili, kako danes z dinamično zvestobo utelešati duha, ki ga je sveti Jožefmarija prejel od Boga za služenje Cerkvi. *Hvaležna misel na preteklost, združena s ponižnim izpraševanjem, in upanja poln pogled v prihodnost* je tisto, kar bi želel deliti z vami v tem sporočilu, da bi skupaj doživeli stoletnico.

V vaših prispevkih so posebej močno odmevala tri področja našega življenja sredi sveta: družina, delo in izobraževanje. Ob branju vaših razmišljanj o družini je čutiti obnovitev želje, da bi bil vsak dom zares »domača Cerkev«, odsev nazareškega doma. Prav tako ste poudarili, da delo ni le človeško opravilo, ampak kraj osebnega srečanja z Jezusom Kristusom. Nenehne spremembe v poklicnih in družbenih razmerah nas pozivajo, da iščemo načine, s pomočjo katerih bi

evangelij prežemal smisel dela in prispeval k počlovečenju – in s tem tudi pokristjanjenju – delovnih razmerij ter vseh oblik dela, tako da se bodo dnevna opravila spreminjala v velikodušno in smisla polno služenje. Krščansko izobraževanje, ki ga prejemamo, je spodbuda, da se oblikujemo po Kristusu ter svet poživljamo od znotraj.

V prihodnjih letih bomo še naprej s pridom uporabljali to dragoceno gradivo, v katerem so zaobjeta hrepenenja in potrebe vseh. Položaj Cerkve in družbe je hkrati navdušujoč in občutljiv, pri tem pa izkušamo dejstvo, da božja milost še naprej deluje. Delo, kot del Cerkve, ni nikoli oddaljeno od preobratov tega sveta. Poleg procesa prilagoditve Statuta – ki se je začel pred skoraj štirimi leti in je še vedno v obravnavi na Svetem sedežu – imamo obilo izzivov in priložnosti, da služimo

Cerkvi tako, kot Cerkev danes želi, da ji služimo.

To pot bomo prehodili s hvaležnostjo Bogu, ko gledamo naraščajoče število ljudi, ki ga iščejo in sodelujejo pri izobraževalnih dejavnostih, spreobrnjenja, ki jih Gospod vzbuja po zaslugi prijateljskih stikov in novih apostolskih iniciativ. Vsa ta vitalnost je priložnost, da priznamo delovanje Boga, od katerega izvirajo sadovi, ter predanost mojih številnih sinov in hčera – vaših bratov in sester –, ki so svoje življenje razdali za druge.

Hkrati pa v tej fazi kontinuitete ne manjka izzivov, podobnih tistim, s katerimi se soočajo vsi kristjani. V večini regij na primer opažamo, da mladi težko zaznajo lepoto poklicanosti v apostolski celibat. Po drugi strani pa se bomo sčasoma morali spoprijeti s težavo nasledstva starejših, tako laikov kot duhovnikov.

Zaradi tega bo treba v vsaki regiji iskati nove načine za nadaljnje izpolnjevanje našega poslanstva. Ta situacija bo zahtevala – kot je bilo soglasno poudarjeno na regionalnih zborovanjih – prednostno osredotočenje na apostolsko delo z mladimi ter pristno vodilno vlogo supernumerarijev: nadaljnje izboljšanje njihovega izobraževanja, da bomo vsi v prvih vrstah tega kapilarnega apostolata, razprostrti kakor pahljača.

Minilo je skoraj pet let od tistega prvega sporočila, ki sem vam ga poslal o stoletnici, in bližamo se obhajanju tega jubileja. V soglasju s Centralnim svetom in Generalnim svetom vam predlagam, da se na ta trenutek duhovno pripravimo s premišljevanjem o zgledu prvih kristjanov: moških in ženskah vseh družbenih položajev in porekel, ki so tako pričevali o veri v Jezusa Kristusa, da so preobrazili družbo.

Naš oče je spominjal, da »če bi hoteli poiskati neko primerjavo, potem je Opus Dei najlažje razumeti tako, da pomislimo na življenje prvih kristjanov. Oni so v polnosti živeli svojo krščansko poklicanost. Iskreno so si prizadevali za popolnost, h kateri so bili poklicani zaradi preprostega in vzvišenega dejstva, da so prejeli krst. Navzven se niso razlikovali od drugih državljanov« (*Pogovori*, št. 24).

V tem kontekstu si želim, da bi v prihodnjih letih globlje premišljevali o nekaterih osrednjih vidikih duha Opus Dei, ki jih je sveti Jožefmarija strnil v nam dobro znane stavke in izraze, ki za nas pomenijo dar in nalogo. Leon XIV. je na srečanju z duhovniki 19. februarja letos izpostavil Jezusove besede, namenjene Samarijanki: »Če bi poznala božji dar« (Jn 4,10). K temu je papež dodal: »Dar, kot vemo, je tudi povabilo k ustvarjalni

odgovornosti [...]. Poklicani smo, da s svojo ustvarjalnostjo in svojimi karizmami sodelujemo pri božjem delu. V tem smislu so razsvetljujoče besede, ki jih apostol Pavel naslavlja na Timoteja: 'Zaradi tega ti priporočam, da znova razplameniš božji milostni dar, ki je v tebi' (2 Tim 1,6).«

Ponovno razplameniti božji dar je to, kar želimo storiti zlasti v teh prihodnjih letih. Konkretno predlagam, da od 2. oktobra 2026 do 2. oktobra 2027 poglobljeno premišljujemo o izrazu *biti kontemplativni sredi sveta*, v katerem je naš oče strnil številne sestavine duha Opus Dei: božje otroštvo, maša kot središče in korenina našega življenja, vrednost običajnega življenja ter lepota, ki jo prinaša odkrivanje »nečesa božjega«, skritega v najbolj običajnih stvareh človeškega dela, družine in družbenega življenja.

V letu za tem, vse do začetka stoletnice 2. oktobra 2028, bi želel, da je v naših mislih bolj prisoten nauk svetega Jožefmarija o *prijateljstvu in zaupanju*, da bi vsakdo bil za druge »Jezus, ki prihaja mimo«, ter ga tudi odkrival v drugih. V našem poklicu je prijateljstvo prednostni kraj evangelizacije, saj v vezeh prijateljstva delimo evangelij od srca do srca.

Nazadnje pa vas vabim, da od 2. oktobra 2028 do 14. februarja 2030 meditirate o *delu* z vidika *sekularnosti*, izhajajoč iz misli svetega Jožefmarija: »posvečevati delo, posvečevati se z delom, posvečevati druge z delom«, kar navdihuje preobrazbo sveta po Jezusovem srcu. Sporočilo svetega Jožefmarija o delu pridobi posebno vrednost, ko je samo pojmovanje dela kot kraja posvečevanja postavljeno pod vprašaj, pa tudi v luči tehnoloških in kulturnih

sprememb, ki odločilno vplivajo na ljudi. V tem kontekstu bodo s pomočjo božje milosti in našega zgleda, kljub našim osebnim omejitvam in pomanjkljivostim, mnogi našli Kristusa v svojem življenju, ki bo postalo polno smisla.

V prihodnjih letih se bomo duhovno pripravljali ob premišljevanju teh treh osrednjih naukov svetega Jožefmarija, v želji, da bi bolje služili ljudem okoli nas, Cerkvi in celotni družbi. Naš oče je svoje hčere in sinove videl kot »sejalce miru in veselja«. Ta sen si želimo uresničiti.

Nadaljujmo z molitvijo za te namene v sozvočju z nenehno spodbudo našega očeta: »Od začetka našega Dela neutrudno ponavljam: edino orožje, ki ga imamo, je molitev, moliti dan in noč. In sedaj vam znova pravim isto: Molite! Molite! Kajti molitev je zelo potrebna« (Pismo 28. 3. 1973, št. 5).

Življenje svetega Jožefa, kot družinskega očeta in galilejskega delavca, je bilo osredotočeno na zrenje, ljubezen in skrb za Jezusa in Marijo. Prosimo ga, naj nas spremlja na tej poti do stoletnice.

Seveda se tudi v okviru te priprave iskreno pridružimo molitvi svetega očeta za mir na svetu, ki ga pestijo vojne in pustošenje v številnih državah in narodih, ter si prizadevamo biti v našem okolju orodje miru. Naj se Jezus Kristus, Knez miru, usmili tega našega sveta, naj njegova milost potolaži tiste, ki trpijo, ter sovraštvo mnogih src spremeni v čustva ljubezni in odpuščanja.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja
vaš oče

Rim, 19. marec 2026

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-sporocilo-19-
marec-2026/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-sporocilo-19-marec-2026/) (19. Mar. 2026)